

לראש השנה – תשע"ז

כוח התפילה

בגמרא (בבא מציעא) אומר ומסביר רש"י במילים נחרצות מהו כח התפילה שיש לכל יהודי בראש השנה: הגמרא אומרת שם , שאם אחד חקר שדה מחבירו ומשלם לו סכום קצוב לשנה. וקרה מכת מדינה ונשתדפו כל השדות , וכן נשתדפה השדה הזאת שחקר , אז הדין הוא , שיכול השוכר להוריד למשכיר מדמי השכירות. אבל ממשיכה הגמ' ומסבירה : אם רק השדה שלו נשתדפה, אז הדין הוא, שיכול המשכיר לומר לשוכר: מזלך הרע גרם זאת, והעובדה היא , שלשאר העולם לא אירע כלום בשדות, ולכן הדין הוא , שאין השוכר יכול להוריד למשכיר מדמי השכירות.

אבל אם הבעה"ב אמר לו בתחילה : אני משכירך השדה אך ורק לזרוע כאן חיטים, והלך השוכר וזרע שעורים, וקרה מכת מדינה ונשתדפו כל השדות, וגם שדהו, ההלכה שאסור לשוכר להוריד מדמי החכירות, כי יכול המשכיר לטעון לו, אני אמרתי לך לזרוע חיטים, ואם היית זורע חיטים זה לא היה קורה. כי אני ביקשתי בראש השנה שהשדה שלי של חיטים יצליח. ואילו זרעת חיטים היה מתקיים בי הפסוק "ותגזר אומר ויקם לך ועל דרכיך נטע אור" (איוב כב. .) כח ומסביר רש"י שם: מה שתבקש מן היוצר יעשה, ואני לא ביקשתי מן השמים בתחילת השנה שיצליחי בשעורים אלא בחיטים!

ממילא יש כאן קביעה של רש"י הק' וכך גם נפסק להלכה בחושן משפט , שמה שמתפללים בראש השנה מתקיים.

והדברים צריכים דיוק ד, לכאורה צריכים להבין, על מי מדברים כאן, על צדיק, עובד ה'?! לא מדברים כאן על איש שדה, כפרי פשוט, אבל זה הכח של ראש השנה, שגם איש פשוט, יחיד , יכול להגיע ה"בר לכח הזה שיתקבלו תפילותיו!...

מסופר על נרה מבריסק זי"ע, שהיה יושב ואומר תהילים בכל השעות הפנויות בראש השנה. שאלוהו תלמידיו "מדוע הרב לא לומד?" ענה ואמר: הרי אמרנו בסליחות "כדלים וכרשים דפקנו דלתיך", והפשט הוא, כי בראש השנה כל אחד דומה למי שפשט את הרגל, דנים אותו על שנה חדשה, אין לו שום דבר אצלו, שום דבר לא נשאר לו מהשנה שעברה, בראש השנה צריכים לחדש את הפפורט , את הבריאות , הפרנסה , את הנחת מהילדים , וביום כזה אסור לבטל דקה, ולכן בחרתי לומר תהילים, כי בלימוד אני צריך להפסיק מידי פעם בכדי לקום ולהוציא ספר, ודבר זה לוקח לי זמן ו, הרי בראש השנה כל שניה חשובה כנצח, לכן בחרתי לומר תהילים ברצף, ללא הפוגה כלשהי!